

ที่ ว 0804/1039

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม
ชอยพิบูลวัฒนา 7 ถนนพระรามที่ 6
กรุงเทพฯ 10400

28 พฤษภาคม 2535

เรื่อง การพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

เรียน อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี

อ้างถึง หนังสือกรมทรัพยากรธรณี ที่ อก 0316/6788 ลงวันที่ 21 เมษายน 2535

สิ่งที่ส่งมาด้วย มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการเหมืองแร่หิน
ของบริษัท วานิชชัยขี้ผึ้ง จำกัด คำขอประทานบัตรที่ 59/2534 ที่ตำบลน้ำเือง
อำเภอฉวาง จังหวัดนครราชสีมา

53-3-69

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมทรัพยากรธรณีได้ส่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
โครงการเหมืองแร่หินของบริษัท วานิชชัยขี้ผึ้ง จำกัด คำขอประทานบัตรที่ 59/2534
ตำบลน้ำเือง อำเภอฉวาง จังหวัดนครราชสีมา จัดทำรายงานวิเคาบริษัท เอ็น เอส
คอนซัลแทนท์ จำกัด ให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณา ความละเอียดแจ้ง
แล้ว

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม (เดิมสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติ) พิจารณารายงานดังกล่าวแล้วเห็นชอบ วิทยุให้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข
ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดังปรากฏรายละเอียดในเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาคำเนิการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาทร สุทโปลุก)

เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม

กองวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

โทร. 2792792

โทรสาร. 2713226

.....
.....
.....
.....

มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการเหมืองแร่ยิปซัม
ของบริษัท วานิชยิปซัม จำกัด คำขอประทานบัตรที่ 59/2534
ที่ตำบลไม้เรียง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. ให้เว้นแนวเขตการทำเหมืองและกิจกรรมเกี่ยวเนื่องให้ห่างจากแนวทางน้ำ
สาธารณะที่อยู่ทางด้านทิศเหนือและทิศใต้ของพื้นที่ประทานบัตรเป็นระยะอย่างน้อย 50 เมตร เพื่อ
ไว้เป็นเขตอนุรักษ์ พร้อมทั้งให้รักษาพรรณไม้ที่ขึ้นอยู่ และปักป้ายแสดงแนวเขตที่กำหนดให้เป็นเขต
อนุรักษ์ให้เห็นได้โดยชัดเจน เพื่อป้องกันการเปิดหน้าเหมืองรูกลับเข้าไปในเขตดังกล่าว
2. ให้เปิดหน้าเหมืองครั้งแรกเนื้อที่ไม่เกิน 7 ไร่ โดยให้แยกหน้าดินเก็บกองไว้
ต่างหาก เปลือกดินที่เหลือให้นำมาสร้างคันทำนบดินอัดแน่นรอบพื้นที่ และเก็บกองยังบริเวณที่จัด
เตรียมไว้
3. คันทำนบดินที่สร้างขึ้นให้มีขนาดฐานกว้าง 4 เมตร สูง 2 เมตร ล้นด้านกว้าง
2 เมตร มีกระบายน้ำด้านในขนาดกว้าง 1 เมตร ลึก 1 เมตร เพื่รองรับน้ำฝนส่วนเกินที่เกิดขึ้น
โดยมีทิศทางไหลลงบ่อดักตะกอนขนาด 25 x 110 x 8 ลูกบาศก์เมตร และปลูกพืชคลุมดินบริเวณคัน
ทำนบ พร้อมทั้งดูแลรักษาให้เจริญเติบโตตลอดการดำเนินการ
4. การเปิดหน้าเหมืองและทำแร่ให้ทำในลักษณะชั้นบันได สูงไม่เกินชั้นละ 8 เมตร
และรักษาความลาดชันรวมไม่เกิน 45 องศา
5. การขยายหน้าเหมืองจากพื้นที่ที่กำหนดไว้ 7 ไร่ ให้ทำในลักษณะถมกลับ โดย
แยกหน้าดินไว้และนำเปลือกดินที่เหลือถมกลับไปในขุมเหมืองที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว ให้มีความ
ลาดชันต่ำและกลมกลืนกับสภาพพื้นที่ข้างเคียง ปิดทับด้วยหน้าดินพร้อมทั้งปลูกพืชคลุมและ ไม้ยืนต้นทับ
ทันที โดยให้ทำในลักษณะนี้เรื่อยไปจนสิ้นสุดโครงการ
6. บริเวณที่เก็บกองดินให้มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 10 ไร่ เก็บกองสูงไม่เกิน 10 เมตร
และที่เก็บกองแร่มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 2 ไร่ เก็บกองสูงไม่เกิน 5 เมตร และรักษาความลาดชันของ
ที่เก็บกองไม่เกิน 30 องศา โดยมีคันทำนบล้อมรอบ พร้อมทั้งปลูกพืชคลุมดินบริเวณที่เก็บกองและ
บริเวณคันทำนบด้วย
7. ให้สูบน้ำที่เกิดขึ้นภายในขุมเหมืองลงสู่บ่อดักตะกอนที่สร้างขึ้นตามที่กำหนดไว้
ในข้อ 3 โดยห้ามปล่อยน้ำออกนอกโครงการอย่างเด็ดขาด

8. ให้ใช้เครื่องเจาะระเบิดดินตะขาม (Drifter) ให้ขนาดดอกเจาะ 2.5 นิ้ว วิทยุระยะ Burden 2.5 เมตร Spacing 3 เมตร ระยะ Under Drilling 0.75 เมตร เจาะระเบิดครั้งละไม่เกิน 15 รู และบรรจุระเบิดชนิด AN-FO ร่วมกับ Dynamite กระตุ้น ด้วย delay gap เพื่อให้ระเบิดอยู่ในลักษณะถ่วงจังหวะ ในปริมาณ 78.85 ปอนด์/จังหวัดถ่วง

9. จุดที่ทำการระเบิดจะต้องห่างจากขอบเขตประทานบัตรหรือบ้านเรือนราษฎร พัง 3 หลัง ที่ตั้งอยู่ระหว่างหมุดหลักฐานที่ 6 และ 7 เป็นระยะอย่างน้อย 100 เมตร วิทยุต้อง บำป่ายแสดงแนวเขตที่ห้ามใช้วัตถุระเบิดให้เห็นชัดเจน

10. การใช้ระเบิดในการทำเหมืองให้ใช้วันละไม่เกิน 1 ครั้ง ในเวลาประมาณ 15.30 - 16.00 น. ก่อนและหลังการระเบิดจะต้องมีสัญญาณให้เห็นและได้ยินชัดเจนในรัศมีไม่น้อยกว่า 300 เมตร

11. อาคารที่เกิดวัตถุระเบิดต้องอยู่ห่างจากที่พาดผงาน สิ่งก่อสร้าง และบ้านเรือน ราษฎรไม่น้อยกว่า 7 เมตร วิทยุแยกเก็บแห่งดินระเบิดออกจากสถานที่เก็บเชื้อปะทุห่างกันไม่น้อย กว่า 30 เมตร

12. ให้จัดทำแผนผังให้ละเอียดที่สุดตามความจำเป็นเฉพาะบริเวณที่จะ เปิดหน้าเหมือง วิทยุในเขตพื้นที่ว่างหน้า และรักษาให้สภาพใกล้เคียงธรรมชาติเดิมให้มากที่สุด

13. ให้หรือก่อนสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ปรับความลาดชันของพื้นที่และขุมเหมืองสุดท้าย รวมพังปลูกพืชปกคลุมให้เสร็จสิ้น ก่อนสิ้นอายุประทานบัตรไม่น้อยกว่า 3 เดือน

14. ตรวจสอบสภาพคนก่อนรับเข้าทำงาน และตรวจสอบสภาพประจำปีที่คนงานเฝ้าฝาย เน้นโรคที่อาจเกิดจากการทำงานเหมือง เช่น สมรรถภาพการได้ยิน ระบบทางเดินหายใจ และการ x-ray ปอด เป็นต้น หากพบว่าคนงานใดมีแนวโน้มจะเป็นโรคที่เกิดจากการทำงาน ก็ให้รีบเปลี่ยน หน้าพื้นที่

15. จัดหาชุดทำงานที่เหมาะสมและรัดกุมแก่คนงานบริเวณหน้าเหมือง เช่น หมวก นิรภัย รองเท้าบูท ถุงมือ เสื้อแขนยาว และกางเกงขายาว เป็นต้น และจัดหาอุปกรณ์ป้องกัน อันตรายส่วนบุคคล เช่น หน้ากากกันฝุ่น เครื่องป้องกันเสียงดัง ฯลฯ วิทยุต้องกำชับให้คนงาน สวมใส่อย่างเคร่งครัด

16. จัดหาวัสดุสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอสำหรับคนงาน รวมทั้งจัด วิทยุห้องสุขาที่ถูกต้องลักษณะ และที่รองรับขยะให้เกิดงานอย่างเพียงพอ

17. จัดให้มีรถบรรทุกน้ำฉีดพรมตามเส้นทางลำเลียงแร่ภายในโครงการ และบริเวณหน้าเหมือง เพื่อลดการฟุ้งกระจายของฝุ่น
18. ให้คนงานมีเวลาพักผ่อนเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนงานที่ทำงานกับเครื่องมือที่มีเสียงดัง เช่น เครื่องเจาะ ต้องจัดให้มีช่วงพักหูก้าวบ้าง
19. จัดให้มียารักษาโรคพื้นฐาน และ เครื่องมือปฐมพยาบาลไว้ประจำโครงการ นอกจากนี้ จะต้องมีรถยนต์ประจำในโครงการที่พร้อมจะนำคนงานที่ประสบอุบัติเหตุส่งสถานอนามัยหรือโรงพยาบาลได้ทันที
20. ไม่ทำการขนส่งแร่ผ่านชุมชนในช่วงเวลากลางคืน สำหรับรถขนส่งแร่ต้องติดตั้งกะบะหยาบในหม้อดัด และควบคุมความเร็วอย่างเข้มงวด นอกจากนี้ ให้หมั่นตรวจสอบเส้นทางขนส่งแร่ผ่านทางสาธารณประโยชน์ หากพบว่าเสียหายให้ร่วมกับส่วนราชการที่รับผิดชอบดูแลในการซ่อมแซมให้คืนสภาพที่ขุดเสมอ
21. หากได้รับการร้องเรียนจากรายครัวหรืออาศัยอยู่ใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการดำเนินโครงการ วิทยุเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณน้ำในบ่อคนลดลง ผู้ดูแลประทานบัตรจะต้องแก้ไข เหตุแห่งความเดือดร้อนรำคาญนั้นให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะดำเนินการต่อไป
22. หากประสงค์จะเปลี่ยนแปลงวิธีการทำเหมือง จากที่ได้กำหนดไว้แล้ว ผู้ดูแลประทานบัตรจะต้อง เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนสิ่งแวดล้อมก่อน